

LO CATALANISTA

Setmanari defensor dels interessos morals y materials de Catalunya

La correspondencia al Director.—Los originals no 's tornan

DIRECCIÓ, REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
Carrer de Colomer, núm. 24.
SABADELL

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Sabadell 2 rals al mes.
Fora 8 » trimestre
Un número sol. 1 »
Anuncis á preus convencionals.

A REVEURE

L' ilustre novelista montanyés D. Joseph María de Pereda, á qui Catalunya ha tingut la honra de festejar per alguns dias, ha volgut avans de sortir de Barcelona, reunir á sos companys de Consistori dels Jochs Florals y demés amichs y companys d' ideas, pera donarlosli la despedida, l' abrás mes sincer de bon companyerisme y una prova més del afecte que professa á las ideas regionalistas que ab tanta constancia ve defensant nostra estimada Catalunya.

A tal objecte los convidá á un espléndit banquet, que tingué lloch en sa taula del "Hotel Falcon" lo passat dilluns al vespre. Entre 'ls comensals á més del Sr. Pereda, son fill D. Joan Manuel y son cunyat D. Aureli de Revilla, se sentaren á la taula entre altres, los Srs. don Víctor Balaguer, don Eusebi Güell, Sr. Montalbau, president de la Audiencia, don Joan Permanyer, president de la "Lliga de Catalunya", D. Ramon Picó y Campamar, president del Consistori dels Jochs Florals, D. Lluís Domenech, president de la "Unió Catalanista", D. Gayetà Vidal de Valenciano, D. Ramon Luanco; D. Narcís Oller, D. Angel Guimerá, D. Joan Sardá, D. Joseph Pin y Soler, D. Joseph Ixart, don Francisco Miquel y Badía, D. Fernando Perez del Camiro, D. Narcís Verdager y Callís, D. Joaquim Cabot y Rovira, D. Ernest Moliné y Brasés, D. Lluís Durán y Ventosa, D. Manel Folguera, D. Modest Sanchez Ortiz.

Durant lo banquet regná la major armonía entre 'ls comensals desfense lo Sr. Pereda en frasses d' agraphiment y elogi per Catalunya y 'ls catalans.

Un cop acabat iniciá los brindis lo Sr. Balaguer, que ho feu ab gran elocuencia y carinyós afecte en honor del ilustre novelista. Llegí lo senyor Oller un hermós cuadro en prosa castellana, y lo Sr. Pin y Soler unas cuartillas d' un llibre d' urbanitat, en catalá, que escriu pera us dels noys que concorren á las escuelas de la Colonia Güell, á Santa Coloma de Cervelló, en quals escuelas l' idioma catalá es l' oficial. Lo eximi novelista montanyés llegí visiblement afectat la elocuentíssima despedida que insertém á continuació sense traduhir, tal com ha sortit de la ben trempada ploma del Sr. Pereda, per no alterar en res los hermosos conceptes qu' enclou.

“Compañeros y amigos:

Ello es poco y debiera decíroslo de palabra; pero como lo estimo en mucho por el destino que lleva y la hondura que mide en mis adentros, he querido estamparlo en el papel donde estará más garantida su integridad contra las flaquezas de mi temperamento.

Me importa que sepáis que este frugal agasajo no presume de banquete ni mucho menos de *pago á cuenta* de lo mucho que os debo. El intento de ello, solamente, sería un agravio á la delicadeza de vuestra cortesía. Las *venganzas* de esta especie las reservo yo para ocasión y lugar más oportunos ¡bien sabe Dios con qué ansias los aguardo! Esto no es ni más ni menos que la *puchera* de mi interino hogar, compartida con vosotros; un pretexto como otro cualquiera para reunirnos otra vez más mis compañeros de Consistorio y cuantos hemos peregrinado juntos por tantos, tan distintos y tan hermosos lugares de esta comarca desde que vuestra hidalga cortesía me hizo, más que huésped transeunte, hijo mimado de ella; quiero, en suma, teneros á todos al alcance de mi mano para estrechar las vuestras, en vísperas de mi separación de vosotros, y para que sea uno solo, como es uno el cordial amor que os profeso el ferviente adiós de mi despedida. Y ojalá tuviera mi débil voz la fortuna de ser llevada por las ondas del aire, de oído en oído, á todos los de aquellos catalanes que son mis generosos acreedores, desde el Ter al Francolí, y aun quedaran de ella ecos bastantes para ser oídos desde las orillas del Turia valenciano.

En el andar, ya desalentado y perezoso de mi vida, quizás no me alcance el tiempo para volver á saludaros en vuestra hospitalaria tierra. Si tales fueren los designios de Dios, loados sean; mas no por ello faltará quien venga á recordaros algun día que, al ser tan generosos conmigo, no sembrasteis en tierra de maldición. "Hijo de vuestro hermano" ha proclamado á mi hijo alguno de vosotros en ocasión bien reciente y memorable para mí; testigo ha sido, acaso providencialmente, de estos dichos y otros hechos que le han confirmado en la idea que de Cataluña tenia formada por los relatos de sus padres.

El es mozo, yo siento ya, con los primeros fríos de la vejez y la carga de mi cruz, que son grandes estorbos á mi paso, las naturales asperezas del camino, él entra ahora en la vida; yo comienzo á salir de ella; caminamos, pues, en contrarias direcciones. Si cuando nos perdamos de vista para siempre en este valle de amarguras y desencantos, ha llegado ya á su tierra natal el aire insano que infiltra en los corazones el frío de las indiferencias; sino bastasen entonces á defenderle del enemigo invasor el recuerdo de los entusiasmos de su padre, ni las páginas de sus libros montañeses, que venga á Cataluña para restaurar en su mente y en su corazón los ideales y los sentimientos perdidos, con el ejemplo que aun quedará aquí, firme y enhiesto como peñasco secular entre enbravecidos oleajes; que vuelva á nutrir su espíritu con la santa creencia de que el grande amor á la patria común, tiene todas sus raíces y sus elementos nutritivos en el entusiasmo por la patria chica; que no puede ser buen ciudadano de ningún Estado, quien no repunte á su terruño natal, por pobre y mísero que sea, por el mejor pedazo del mundo conocido; como no puede ser buen hijo quien no tenga á su madre por la más noble y más santa de todas las mujeres. Si esto es patriotismo insano, hay que creer que el sentimiento que alentó á los héroes de Cantabria y de Gerona, fué contra naturaleza y opuesto á la ley de Dios.

Mientras aclaran este punto los filántropos demoleedores de fronteras, trasponed vosotros la de vuestra comarca, peregrinando hacia la mia; pues es justo que, ya que habéis amado á la Montaña en el más insignificante de sus hijos, amen los montañeses á Cataluña en vosotros, los más dignos representantes en su cultura. De paso, y sólo con la promesa de ello, calmaréis el ardor de mis temores, bien fundados,

de que venga mi última hora sin haber llegado la de mis *venganzas* deseadas“.

Inútil es explicar l' intens afecte que produí la despedida del senyor Pereda, aquí tots los reunits felicitarem y abressarem ab efusió y ab promesas afectuosas de bona recordansa.

A aquestas horas ja l' ilustre novelista castellá haurá arribat á sa terra nativa, donchs sortí de Barcelona pera Santander en lo tren correo del matí del passat dimecres.

Nosaltres que per una mala inteligencia que lamentém, no poguerem donar la coral abraçada de germá al Sr. Pereda, fill y cunyat, al passar per aquesta de regrés á sa patria, desde las columnas de nostre modest setmanari, li enviem la salutació més sincera, desitjant se n' hagi endut bons recorts de nostra estimada Catalunya, com de sa visita ne guardarem nosaltres y molt lluny de volgernosen despedir, saludém al amich y admirador de nostra patria ab un *à reveure*.

SECCIÓ POLÍTICA

La setmana passada tingué lloch á Madrid segons ho anunciaren oportunament los periódichs donantne compte detalladament, un desafío entre 'l director de *El Imparcial* senyor Gasset y un capitá d' un regiment de guarnició en la Cort.

Fins aquí no te res de particular lo fet, perque segons se veu es ja cosa corrent entre gent de certa classe, arreglar las questions á cops de sábre y ab més motiu quan ningú hi te res que dirhi y no hi ha qui s' oposi á solucions tant tontas com salvatjes.

Lo govern conservador que permeté 'l desafío d' un Ministre de Marina, no pot queixarse de que s' implantí novament aquest antic sistema de la forsa bruta pera l' arreglo de las questions qu' alguns ne diuen d' honor.

Pero lo més salat vingué després, ja que, sigui per lo motiu d' haverse arreglat honrosament altres questions pendents entre militars y periodistas, sigui que 's volgué obsequiar als dos contendents que tan *valerosamente se portaron en el campo del honor*, lo cas es que un grapat d' oficials de l' exércit obsequiaren ab un dinar á dit periodista, trincant junts las copas y brindant á sa salut respectiva, poch després d' haverse senyalat la fesomia als aforas de Madrid.

¿Nó es veritat qu' aquestas cosas al ulls de las personas imparcials resultan un bon xich ridiculas y donan ben pobre concepte de nostre exércit y no dirán res dels periodistas madrilenys que de sobras son coneguts per aquestas cosas

La veritat es que entre personas que s' estimen una mica ja fora hora de que s' acabessin aquestas parodias tontas de la época caballeresca y més que més quan han de terminarse en la taula de fonda.

Las comedias son molt bonas pel teatro.

Pero pera certas classes del Estat á qui Cánovas califica un dia de formadors

de nacions, sembla que no 'ls hi escau gayre fer riure per medi de pallassadas.

La Comissió del Ajuntament de Barcelona qu' ha anat á Madrid para gestionar alguns assumptos de importancia pera la capital de Catalunya, sembla que ha sigut molt ben rebuda y agasatjada per tots los Centres de la vila y Cort.

Are faltaria no més que conseguissen sos desitjos que es l' objecte que 'ls portá á Madrid y aixó ja es una mica més difícil.

Los polítichs madrilenys tenen ja fama de saber raspallar molt bé y accontentar á tothom ab sas bonas maneras, pero després fan tot lo que poden pera no accedir á lo que solicitan *las provincias*, com diuhen ellis desdenyosament.

Entre 'ls obsequis que s' han tributat á Madrid á la Comissió barcelonina, figura en primer lloch uu gran banquet que l' Ajuntament madrileny dedicá als representants del Ajuntament barceloní, y en lo qual entre 'ls brindis y *abrassos solemniats* de reglament en aquests cassos, demaná lo senyor Bosch y Fusteguera, alcalde de Madrid, «que regissen lleys diferentas pera 'ls Ajuntaments de las grans poblacions, ja que no es just que unas mateixas serveixin pera 'ls pobles xichs y grans quals necessitats son un bon xich diferentas.»

Vaya; fins en l' Ajuntament de Madrid troba eco favorable y simpátich la idea regionalista.

Llástima que posats á ferho no haguessin demostrat també y trevallat pera conseguirho, que es impossible també que unas mateixas lleys y una mateixa llengua, regeixin y dominin en regions de necessitats tan diferents y diferent llengua,je com son las que componen Espanya.

Perque sentadas las permissas no hi ha mes remey que aceptar las conseqüencias.

Y no es just volguer per las capitals de provincia lo que no 's vol y 's nega pera las regions que tenen vida propia.

De tots modos ho es que de tant en tant ressonin en tots los àmbits de la Península, fins sens notarho los qu' ho diuhen, las queixas del regionalisme, que exclata ja per totas las bocas y brota per tots los indrets, protestant de la uniformitat que 'ns ofega y 'ns arruina.

En lo Congrès de Madrit hi ha hagut un altre escándol.

Naturalment que aquesta noticia no la doném com á novelat, porque 'ls escándols al Congrès ja no es cap cosa vella, ben al contrari, semblan de reglament per lo constants en persistirhi y esclatarhi.

Lo que hi ha de nou en lo d' aquesta setmana es lo motiu que ha donat lloch al escándol, á trencar campanas de la Presidencia, etc., etc.

Sembla, segons noticias, que los empleats del Congrès apesar del descompte del 10 per cent en los sous que las lleys senyalan, se n' havían escapat fins ara, gracias á que dels fondos de la Cambra se satisfeya aquell gravamen quedantlosi aixís integro lo sou de son càrrech.

Mes are, en vista de las economías que per tot demana la opinió pública, alguns diputats proposaren que 'l Congrès deixés de satisfer lo 10 per cent consabut y com no faltan Castelars, Martos y demés *parlamentarios* que pel bon nom y pel prestigi del sistema passarian per tot, heus aquí com s' originá l' escándol, sobres si s' havían ó no s' havían de fer economías en lo pressupost del Congrès.

Donant per resultat que los parlamentaristas que pel prestigi del sistema y pel bon nom de la *tribuna espanyola* no consentiren la rebaixa del 10 per cent als empleats del Congrès porque puguin fer mes 'l maco, han conseguit en cambi pro-

mourer un gran escàndol que no creyém que fassi gayre honor al tant *decantat sistema parlamentari*.

Y que s' hi ha d' anar ab cuydado ab la repetició d' aquests successos, perque sino ben prompte veurém en los periòdichs de Madrit á mes de los *Crímenes del día y Toros de hoy* anuncial pomposament en lletras grossas «*Congreso, escándalo de la semana*».

L' ÀNIMA MORTA

TRAGEDIA EN 3 ACTES DE D. ANGEL GUIMERÀ

Feya bó d' estarse lo dissapte dia 14 del corrent en lo teatro de Novetats de Barcelona, ja que ab tot y estrenarse aquella mateixa nit la òpera «Garín», del mestre Bretón, podia veurers allà reunidas las més notables personalitats de la nostra literatura, quins junts ab un sens fi de aficionats del teatro Catalá, acudiren á presenciar l' estreno de *L' Anima Morta*, ben segurs de que 's tractava d' una altra obra genial del eminent poeta tràgich D. Angel Guimerà.

Y en efecte, al aixecarse 'l teló y transcórrer las primeras escenas, pogué convencers lo públich qu' omplia lo teatro que efectiva-ment se tractava de una obra de primera forsa, ja que, imposantse tot seguit al auditori ab sas situacions dramáticas y conceptes brillants y enérgichs com eixits de la ploma de Guimerà, continuá la representació ab éxit cada acte més creixent fins arribar á la tràgica escena final de l' obra, en que, exclatant l' entussiasme, se tingué de presentar en escena una infinitat de vegadas pera rebrer los aplausos entussiasmas del públich, que no 's cansava de picar de mans demostrant aixís al autor de *L' Anima Morta*, que havia obtingut un altre éxit felicíssim entre 'ls molts que porta guanyats ja en sa brillant carrera literaria.

Y no hi ha pas cap dupte que l' última producció de Guimerà s' imposa y ha de quedar com una proba més del seu talent dramátich, ja que á més del brillant ropatje ab que sab vestir totas sas obras y 'ls felicíssims conceptes ab que sab sembrarlo, reuneix aquesta la bona qualitat d' ésser tal vegada la tragedia de exposició, argument y desenllás ab més claretat descrit ja que ni un moment se separa la acció del camí que ha de seguir, anant dret al assumpto desde 'l comens fins al final de la mateixa.

No fem aquí la explicació del argument perquè de segur la sabrán nostres llegidors de memòria per haverlo detallat casi tots los periódichs de Barcelona, com tampoch podém entretenirnos en fer una descripció de las escenas més culminants de *L' Anima Morta* ja que posats á ferho, omplirían quartillas y més quartillas y rebassariam l' espai destinat pera aquesta mal girbada ressenya; pero ab tot y aixó no podém prescindir de mencionar la magnífica escena de nuvis en que lo Rey, boig (*L' Anima Morta*) torna de la capella ab sa desposada, escena delicadíssima é inesplicable que sols pot formarse una idea veyentla representar; la escena del segon acte entre 'l mateix Rey boig y gelós á la vegada y 'l frare Ervich confessor de la Reyna, qui al últim es estrangulat en un rapte de desesperació y arrossegat després fins á amagarlo al darrera d' una cortina, sens que cap d' aquestas cosas horripili, per la lògica y naturalitat ab que están presentadas, y per últim la gran escena final, devant lo cadavre del pare del Rey, trágica á tot serho, sens arribar á lo repugnant ab tot y 'l desenterrament que s' efectúa á la vista del públich.

Y no 'ns exteném més en comentar las situacions més culminants de *L' Anima Morta* per creure que nostres llegidors podrán saborejar totas sas bellesas, si, com es casi segur, ve la companyia de Novetats aquest istiu en los Camps de Recreo y la posa en escena.

Una observació pera acabar; al revés de totas las obras de Guimerá y deixant apart l' estrangulament del segon acte, comés per un boig, fustigat per la gelosía, no hi ha en aquesta tragedia més que una mort y encara es aquésta la del germá bort del Rey, que cau mort als peus de la caixa mortuoria de son pare, á qui envenená pera robarli la corona.

La execució ab tot y las dificultats que presentan las obras de Guimerá y las que porta sempre tot estreno, fou ben regular y aná guanyant cada dia en las representacions successivas. De tots modos devém fer especial esment del senyor Bonaplata, que en lo paper de Rey boig, estigué admirable y 'n feu una verdadera creació.

Rebi donchs lo senyor Guimerá nostra més entussiasta felicitació per lo nou éxit que ha alcançat ab sa última obra trágica, ja que honrantse á sí mateix, ha honrat novament á la brillant y admirada literatura catalana, y ab ella á nostre estimat y esplendent Teatro Catalá.

M.

MISSA NOVA

A MON REVT. AMH.....

POESÍA PREMIADA AD LO SEGON ACCÉSSIT EN LO "CERTÁMEN LITERARI"
DE LA "SECCIÓ CATALANISTA" DE LA ASSOCIACIÓ DE CATÓLICS DE SABADELL,
CELEBRAT LO DIA 2 D' AGOST DE 1891

Dels sagrats ornaments la tremolanta
llústica aureola á ton voltant estesa,
del sacrifici august fins l' ara santa
t' acompanya assolir la gran promesa.

Y d' Abraham y de Ysaach á la vegada
quelcom, que per ventura 'l Cel concerta,
la víctima en tú ens mostra resignada
y el sacerdot que 'n alsa á Deu la oferta.

Aixís com feu l' arcangel ab Tobías,
entre esculls y perills, á tu 't guiaren
prechs y virtuts qu' hermostejant tos días,
be 'n d' hora 'l mur del temple 't senyalaren.

Y avuy de sos llindars las márbrcas llosas
petjant, al só d' arrobador salpteri
avansas al altar, y per fi gosas
en flectar lo jonoll al presbiteri.

Brilla al entorn superba lluminaria,
flors y brocats murs y trespel cubreixen,
ressona dels psalmistas la pregaria
y del poble creyent los cors glateixen.

Alens de gloria apart sentirse en l' aire
baixats d' altres regions á delectarnos;
suaus alatetjos, paradísich flayre,
mel d' alegría deixa 'l Cel tastarnos.

Y entre boiras d' encens que, com cortina
del Sant dels Sants, s' aixeean á l' altura,
ta má purificada, á la divina
arca estenent, de celestial ventura;

Eiet dispensador te trovas d' ella,
d' ella que per misteri impenetrable
es pa, es essencia la mes pura y bella,
d' un amor al que res hi ha comparable.

¡Venturós tu, de la divina taula
ungit servent! Ditzós mil y mil voltas,
qu' es de la del Senyor ja ta paraula
repercussió, que benhaurat escoltas.

Ditzós y ben sortat, donchs que desd' ara
á quants rodan pel mon á la ventura,
la vía has de mostralshi que del Pare
lo perdó á conseguir mena segura.

Y ab l' aigua baptismal, del pecat d' Eva
la taca irás mimbant que 'ns enlletjía;
dels Profetas l' accent, en la veu teva,
desvetllará lo seny, si se 'ns dormía.

De qui á tas plantas lo genoll rendeixe
en terra penadit, serán tos brassos
amich redós, hont de la culpa deixe
ventada la farúm, borrats los passos.

Y ab una espurna d' aquest foch puríssim
á quins ardors ton esperit s' entrega,
fonent lo crostisser de gel duríssim
ab que la ingratitut tants cors ofega;

De l' alta potestat per eficacia
de que avuy assoleixes las primicias,
¡quants esperits recobrarán la gracia
de disfrutar las eternals delicias!

¡Gloria al Senoyr!.... Que al himne del teu llabi
lo del poble fidel ¡gloria! responga;
may de lloharlo 'l nostre accent acabi
y ab lo dels chors angelichs se confonga.

¡Gloria al Senyor!.. Y quan la forma augusta
del sacrifici excels tas mans aixequin,
quan, humiliats, de sa condempna justa
la remissió, 'ls fills del pecat imprequin:

Prega tú ab ells, ja que de gracia ets digne,
prega per tots, que de sa má no 'ns deixi
y al fer ta dreta de la Creu lo signe,
la seva desde 'l Cel ens beneheixi.

EXPOSICIÓ DE BELLAS ARTS DE SANT FELIU DE GUIXOLS

PATROCINADA PER LO MAGNÍFICH AJUNTAMENT

Reglament.

Art. primer. Serán admesas pera formar part de la Exposició: 1.ª Obras de Pintura, Dibuix, Acuarela, Pastel y Miniatura.—2.ª Obras de Escultura.—3.ª Los Grabats, Litografias y Fotografias.—4.ª La Arquitectura y la Arqueología. (1)

Art. segon. Los artistas de Barcelona deurán limitarse á entregar sas obras als representants de la Junta en aquella ciutat, senyors Rabassa y Comp.^a, Pórtichs de Xifré, 10, qui 's cuydarán de llur expedició, fentse càrrech la Junta de tots los gastos que ocasionin fins al local de la Exposició, y 'ls artistas de la provincia las entregarán á D. Antoni Boga, de Girona. Cada remitent farà constar son nom y direcció sobre l' embalatge de sas obras.

Art. tercer. Los cuadros de tots géneros deurán enviarse colocats ja en sos marches respectius.

Art. quart. La Junta no será responsable en cap cas de las averías que pугan sufrir las obras fora del local de la Exposició.

Art. quint. Un cop las obras dintre 'l local s' assegurarán d' incendis per llur valor. Desembalatge, embalatge, colocació y conservació serán per compte de la Junta.

Art. sisé. La Junta facilitarà per tots los medis possibles la venda de las obras, sempre que aixís ho desitji l' autor, reservantse un 5 per 100 pera gastos d' Exposició.

Art. seté. La Junta organitzarà una loteria en la que podrán escullir los agraciats una qualsevol de las obras exposadas, qual valor correspongui al que li hagi caygut en sort ó be una de major importancia, afeginthi ell la diferencia. Lo sorteig tindrà lloch en un dia determinat, que fixará la Junta, y no serán atesas las reclamacions que 's presentin fora d' aquell acte. Los agraciats escullirán las obras per l' ordre de la major importancia dels premis.

Art. vuyté. Hi haurá Jurat d' Admissió y no serán aceptadas las obras anónimas, ni copias de cuadros de cap classe, á menos que estigan executadas per un procediment distint del original.

Art. nové. Los artistas deurán acompanyar los envios de una nota classificadora de llurs tituls, dimensions y preu de las que 's destinin á la venda, junt ab lo nom y domicili del expositor. Se trasmeterán ab la invitació dos botlletins d' envío.

(1) Com á manifestació genuina de la comarca, hont té lloch la Exposició, s' hi donará també cabuda á travalls artístichs de suro.

Art. 10. No 's podrà reproduhir cap de las obras exposadas sens previ permís escrit, concedit y firmat per l' autor.

Art. 11. Las obras serán entregadas desde 'l dia primer al 15 de Juny. La obertura tindrà lloch lo 3 de Juliol y la clausura lo 15 d' Agost.

Art. 12. Cap obra podrà ser retirada avans de la fetxa de clausura, á ménos de circumstancias imprevistas que la Junta podrà jutjar.

Art. 13. Tots los cassos imprevistos serán resolts per la Junta.

L' alcalde president, Joan Casas.—Lo Secretari, Sebastià Andreu.

NOVAS

Hem rebut un exemplar de la conferencia que, en la "Academia Católica" d' aquesta ciutat, doná sobre Religió y Regionalisme, lo Rvent. Conciliari de la mateixa Doctor Sardá y Salvany.

Agrahim com se mereix, la deferencia d' que hem sigut objecte.

Pera lo vinent diumenge, día 5 del vinent Juny, prepara la patriotica Associació d' aquesta ciutat "Centre Catalá" una solemne festa pera commemorar lo quint aniversari de sa fundació, al mateix temps que la obertura oficial del nou edifici de la Rambla.

Podém assegurar que l' acte qu' está pròxim á realisar lo "Centre Catalá" será de gran importancia pera la causa regionalista qu' ab tanta constancia y bon acert ve defensant tan digne Associació, estanhi representadas, la inmensa majoria de las agrupacions germanas de diferents indrets de Catalunya, aixís com també los mes autorisats portant veus del regionalisme á Aragó, Galicia y Navarra, y los mes importants poetes y prossistas de Catalunya.

En lo número pròxim donarém mes detalls d' aquest importantíssim acte qu' está pròxim á celebrar lo "Centre Catalá" de nostra ciutat.

La "Academia Católica" d' aquesta ciutat celebrarà lo día 29 del vinent Juny, festivit de Sant Pere la solemne distribució de premis als noys que pertexents á la classe obrera, frecuentan ab gran assiduitat las classes nocturna y dominicals extablertas en dita Academia.

Diu nostre company "La Veu de Catalunya".

Ab motiu de la anada que ha fet á Montserrat un de nostres redactors, hem sapigut que una persona devota s' ha ofert á pagar lo gasto de pintura y decoració de tota la gran nau de la iglesia, y que ja 's fan los preparatius pera comensar las obras. Los devots de la Moreneta s' alegrarán d' aquesta nova.

Segons una correspondencia de Manresa, sembla que 's tracta de restaurar l' antiqüíssim monestir de S. Benet de Bages, per instalharhi lo noviciat de monjos benedictins que hi ha á Montserrat.

La societat d'arquitectes de Catalunya, aquest any farà una excursió al ex-monestir de Santas Creus, província de Tarragona.

S'ha acabat ja de fondre la campana grossa de Santa Maria de Ripoll. Pesa quaranta quintás y porta 'ls escuts del Papa, del excelentíssim Morgades, y de Catalunya. Volta á la campana exa llegenda: "Pera alabar á Deu y honrar á Santa Maria de Ripoll, fen fondre aquesta campana, de nom Carolina, Joaquim Prats y Roquer, ciutadà de Barcelona, en sufragi de sa esposa Carolina Cros. Batavi de Olot me feu, any 1892."

Ahir nit se posá per primera vegada en lo Teatro dels Camps de Recreo lo Poema dramàtic en 5 actes *Judas* degut á la ploma del celebrat poeta D. Frederich Soler. L'obra fou presentada ab tota propietat, exhibintse las decoracions y vestuari del Teatro Romea de Barcelona.

Avuy nit se donará la segona representació.

La Junta directiva de l'Associació de Propaganda Catalanista, ha distribuït á sos consocis una important circular donant compte dels treballs realitzats per aquella activa agrupació. Entre ells s'esmenta la Circular per que 's dongué á coneixer l'Associació per tot Catalunya; lo nomenament de socis delegats en diferents comarcas; la Circular als mestres d'estudi; una excursió de propaganda á Reus; meeting catalanista á Ripoll; sessió catalanista á Gracia y altres. Actualment prepara una reunió pública á Berga. També 's participa haver traslladat son domicili social al mateix de la "Lliga de Catalunya" Portaferrissa, 8, 1.er

Molt creyém que devém esperar d'eixa Associació que 's va extenent per tot Catalunya, puig lo que avuy necessitem es molta y bona propaganda.

Es notable l'últim número de *La Il·lustració Catalana*, que publica los retrats del president del Consistori dels Jochs Florals, D. Ramon Picó y Campamar y 'l del Mantedor D. Joseph M. Pereda, aixís com lo del Sr. Martí y Folguera, proclamat Mestre en Gay Saber. En lo text inserta los notabilíssims discursos dels dos primers.

Anuncia *La Veu de Catalunya*, que, com á segon volúm de sa *Biblioteca*, s'está fent una tirada en fascicle dels discursos dels senyors Picó y Pereda, llegits en la festa dels Jochs Florals.

Lo dissapte de l'altre setmana don Pere Alsina y Combas doná en lo "Foment Catalanista", de Barcelona la quinta de las conferencias destinadas á la exposició de las bases aprobadas per la Assamblea catalanista de Manresa. Tractá de la base 13.ª, que 's refereix á las forsas que deuria destinar Catalunya á la conservació de son ordre interior. Després d'algunes lleugeres indicacions pera probar la importancia del punt que anava á desentrotllar, demostrá ab molt bonas rahons, los perjudicis que portan als estats los grans exércits permanents, lo mateix per ésser una amensassa á las bonas costums y un defecte pel engrandiment de las fonts de la producció, perque portan lo predomini del militarisme, que es un obstacle per l'avens y la prosperitat de las nacions. Feu notar després las moltes ventatjas que 'l somatent tenia sobre 'l sistema combtut, de qual

institució feu la historia ab pocas paraulas y una valenta apologia.

Observá no obstant l' orador, que era necessaria la existencia d' un cos permanent porque fos la salvaguardia de la gent de bé y l' espantdels dolents, y aquesta institució la trobá en las Escuadras de Catalunya, y encara que no ab tanta perfecció, també en la Guardia civil. Després d' una bona defensa dels Mossos de la Escuadra, combatuts pels polítichs centralisadors per certs fets particulars, que per res entelan la brillant historia del Cos, recordá 'l cop mortal que ab la Real ordre de primers d' aqueix mes se li doná, fins al punt de ferli perdre la mica d' autonomia que fins avuy li havian deixat.

Demostrant greu sentiment per lo dictat de reaccionaris que alguns que 's diuhen catalanistas han aplicat á las bases de la "Unió catalanista,, feu prechs per la bona germanó de tots los que bé estiman á Catalunya y acabá demostrant lo ilógich que era aplicarlashi aquell apelatiu.

L' orador fou aplaudit fortament per l' auditori que omplia 'l saló y felicitat per un gran numero de consocis.

Lo senyor Martí Gofau, alcalde accidental de Barcelona, ha rebut una comunicació del Alcalde de Santander, agraphintli en nom d' aquella capital los obsequis que s' han tributat al il·lustre novelista montanyés D. Joseph M.ª de Pereda, durant sa estada á Barcelona.

ANUNCIS PARTICULARS

OBRA NOVA

L' ÀNIMA MORTA

TRAGEDIA

EN TRES ACTES Y EN VERS

PER

ANGEL GUIMERA

Se ven en las librerías de Verdaguer, Lopez, Puig, Massó y Casas, Magatzém de paper de Joan Almirall, Primpcesa, 16, é Imprempta LA RENAIXENSA, Xuclá, 13, baixos, Barcelona.

Motor á gas en venta

Imprempta d' aquest periódich.

Forsa de dos caballs.—Sistema Otto.—Vertical y de cremallera.—Rahò en la

OBRA NOVA

LA BALDIRONA

SAINETE EN UN ACTE

PER

ANGEL GUIMERÀ

Se ven en las principals llibrerías.

PREU 1 PESSETA

OBRA NOVA

LO PROMÈS

DRAMA DE COSTUMS CATALANAS EN TRES ACTES Y EN PROSA

*original de***JOAQUIM RIERA Y BERTRAN***Mestre en Gay Saber*

Se ven á duas pessetas, en las principals llibrerías.

OBRA NOVA

LO SEGADOR

NOVELA DE COSTUMS DEL PLÀ D' URGELL, ORIGINAL DE

JOSEPH M.^a DEL BOSCH GELABERT*precedida d' un prólech de***DON JOSEPH PIN Y SOLER**

Se ven al preu de 3 pessetas en la llibreria d' Alvar Verdaguer, Rambla del Mitx, Barcelona.

Elixir Ferrán FARMACÈUTICH DE LA REAL CASA.—Premiat en varias exposicions, etc.—Reconegut com lo millor anti-herpètic y deputatiu nacional y extranger.—Dipòsit general: Sant Feliu de Guixols (Gerona), farmacia del autor y principals d' Espanya.—Marca registrada.—Vegis lo prospecte.

25 anys d' éxit. 6 anys sens anunciarse. Preu 2'50 ptas.

Academia Politécnica

DIRIGIDA PER LOS ENGINYERS

— Don Fernando Tarrida y don Carles Camps y Armet —

Preparació pera l' ingrés en la *Escola Politécnica de Madrit*, en las *Escolas d' Arquitectura* y de *Enginyers Industrials de Barcelona*, en la *Escola Naval Flotant*, *Academia General Militar*, *Cos de Telégrafos* y demás carreras especiales.

— CUADRO DE PROFESSORS —

Algebra mecánica y cálculs. . . .	D. Fernando Tarrida. . . .	Enginyer.
Geometría descriptiva y analítica. . . .	D. Carles Camps.	Enginyer.
Ciencias físich-naturals.	D. Pere Rius.	Enginyer.
Dibuix: de figura y adorno.	D. Francisco del Villar.	Arquitecte.
d. lineal y topogràfich.	D. Pau Brunet.	Enginyer.
Idiomas: D. Francisco Boatella y D. Fernando Tarrida.		

NOTA DE PREUS

Matemáticas.	30 ptas.	Dibuix lineal ó de figura.	10 ptas.
Ciencias Físicas	20 "	Francés é Inglés.	10 "

Barcelona.—Paseig de Gracia, 81, 2.^{on} —Despatx: de 12 á 2.

Dolor de caixals y dents per fort que sia se calma al moment aplicanti el **Odontálgico Kent**.

Pera la adquisició de tan benéfich remey dirigirse á la casa importadora, qu' es la de D. Salvador Banús, droguista, establert en Barcelona, carrer de Jaume I.—UNA pesseta 'l pot.

A R M O N I U M S

DIPÓSIT DE PIANOS

DE

JOAN COMAS FAURA

PIANOS DEL PAIS Y EXTRANGERS

Ventas al Contat y á Plassos

PIANOS VENTAS Y LLOQUERS

PIANOS pera salons de ball y concerts.

CAMBIS, REPARACIONS, AFINACIONS

Carrer de Colomer, n.º 24--Sabadell

A R M O N I U M S